

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันถึงแม้ว่าจะได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีการใช้เครื่องจักรและระบบอัตโนมัติแทนการใช้แรงงานคนในงานอุตสาหกรรม และมีเครื่องมือช่วยลดการทำงานหลายอย่างที่ช่วยในการลดงานที่ร่างกายต้องทำงานหนักมาก ถึงกระนั้นก็ตามยังมีงานที่ต้องใช้ร่างกายทำงานหนักอยู่บ้างในบางครั้งซึ่งยังคงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับงานอาชีพต่างๆ อาทิ การประมงเพื่อการค้า การเกษตร การปาไม้ การก่อสร้าง การขนส่ง การบริการ ตลอดจนการใช้แรงงานทั่วไป ในบางกรณีจะเห็นได้ว่าเมื่อปรากฏว่ามีภาระของงาน (Work load) มากเกินไป การทำงานนั้นจะต้องมีการหยุดพักการทำงานเป็นระยะจึงจะทำให้งานนั้นล้าเร็วลงได้ แต่หากมีระยะเวลาในการทำงานไม่เพียงพอ ก็จะทำให้เกิดความเครียดในการรับทำงานมากขึ้น (Astrand & Rodahl, 1977) ผลลัพธ์คือ เป็นการเพิ่มความตึงเครียดทางประสาทและความเครียดทางอารมณ์ จะเห็นได้ว่าปัญหาที่สำคัญในระดับปฏิบัติการของงานด้านอุตสาหกรรม จึงไม่ใช่เพียงแค่ภาระงานด้านกายภาพ (Physical load) เท่านั้น แต่รวมถึงความเครียดทางจิตใจ (Mental stress) และจากสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมด้วย Astrand & Rodahl (1977) ยังได้ยืนยันว่าบุคคลใดก็ตามที่มีการทำงานใช้กำลังมากเกินกว่า 30-40% ของความสามารถสูงสุดในการทำงาน (Physical Work Capacity หรือ PWC) ของบุคคลนั้นในการทำงาน 8 ชั่วโมง ต่อวัน ย่อมก่อให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจหรืออาการของความล้าที่แสดงออก อันหมายถึง การเพิ่มขึ้นของโอกาสที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ด้วย

อุตสาหกรรมการหล่อโลหะ ในประเทศไทยจัดว่าเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่เป็นอุตสาหกรรมหนักพื้นฐาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ โดยการนำเหล็กหล่อมาใช้ผลิตเป็นชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ของเครื่องจักรต่างๆ ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานจำนวนมากคู่ไปกับการใช้เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ ในกระบวนการผลิตของงานต่างๆ และต้องใช้พนักงานทำงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งพนักงานบางหน้าที่จะต้องทำงานอยู่ใกล้บริเวณที่มีความร้อนสูงด้วย จึง

เลี่ยงต่อการมีความล้าสละเมนเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อันอาจเป็นสาเหตุแห่งการเกิดอุบัติเหตุได้ อาจมีอัตราเลี่ยงเพิ่มขึ้นในการเกิดการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยต่อบุคคลขึ้นทันทีก็ได้ หรือผลร้ายต่างๆ อาจไม่เกิดขึ้นอย่างฉบับพลันทันที แต่จะลสมพอกันเป็นเวลานานๆ และส่งผลร้ายให้เกิดขึ้นภายหลังจากการผลิตได้เริ่มขึ้นเป็นระยะเวลานี้ ซึ่งทำให้เกิดความสูญเสียทางด้านชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้นเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น อันเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ของผู้ประกอบการทุกแห่ง

ดังนี้จึงมีการศึกษาถึงการจัดสภาพการทำงานที่เหมาะสมแก่นักงาน ได้แก่ ระดับภาระของงานที่เหมาะสมกับความสามารถสูงสุดของแต่ละบุคคล ระยะเวลาและช่วงเวลาในการทำงาน เป็นต้น ซึ่งมีผลกระทบต่อความล้าและประสิทธิภาพในการผลิต การวิจัยครั้งนี้จึงทำการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการกำหนดเกณฑ์การใช้แรงงานในการทำงานต่อไปภายหน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและสภาพทั่วไปในการทำงานของพนักงานหล่อโลหะ
2. เพื่อประมาณค่าความสามารถสูงสุดในการทำงาน (PWC) โดยวิธีการออกกำลังบนจักรยานออกกำลังที่ระดับต่ำกว่าระดับสูงสุด (Submaximal Test)
3. เพื่อหาความล้มเหลวระหว่างการตอบสนองทางสรีรวิทยา (Physiological Work Strain) กับความสามารถสูงสุดในการทำงาน
4. เพื่อประมาณความต้องการใช้พลังงาน (Energy Demands) ในขณะที่พนักงานกำลังปฏิบัติงานในหน้าที่ต่างๆ
5. เพื่อทำการวิเคราะห์ถึงผลกระทบของตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำงานของพนักงาน เช่น หน้าที่และกิจกรรมของงาน ช่วงเวลาในการทำงาน อัตราการผลิตที่ได้ ซึ่งมีผลต่ออัตราการใช้อุปกรณ์ เอ็นไซด์ วัตถุการใช้พลังงาน อัตราการเต้นของหัวใจ และค่ากำลังสูตรของกล้ามเนื้อมือ

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ทำการทดสอบภาคสนามในโรงงานหล่อโลหะ ลักษณะของงานที่สนใจคือ งานที่ต้องรับภาระงานทางกายภาพในการทำงานมากและอยู่ใกล้บริเวณที่มีความร้อน ได้แก่ งานขันย้ายวัสดุติด งานควบคุมเตา งานเชี่ยวเหล็ก งานบังคับเครนและเหน้าเหล็กใส่แบบหล่อ จึงทำการวัดผลของการตอบสนองทางสุริริพิทยา โดยการทดสอบทางด้านวัตถุวิสัย (Objective-Test) คือ การวัดอัตราการใช้ออกซิเจน (Oxygen Consumption) การบันทึกอัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate) การวัดกำลังสกิดของกล้ามเนื้อมือ (Hand Grip Dynamometer) และการทดสอบทางด้านจิตวิสัย (Subjective Test) ใช้แบบสอบถามความล้า (Fatigue Rating) ของร่างกาย ข้อมูลที่ได้จากการทดลองจะนำไปปริเคราะห์ในเชิงสถิติ เพื่อหาความล้มเหลวของตัวแปรต่างๆ

ขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น
2. ศึกษาทฤษฎีและข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
3. ติดต่อโรงงานเพื่อขออนุญาตทำการศึกษา
4. เก็บข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด
6. สรุปผลและเสนอแนะ
7. จัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย

1. เป็นการพัฒนางานวิจัยทางด้านการยศาสตร์ (Ergonomics) ซึ่งเป็นรากฐานความปลอดภัยในการทำงาน และจะอำนวยประโยชน์ให้มีการสนับสนุนความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น
2. ผลจากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทาง ในการกำหนดระดับภาระงานให้มีความเหมาะสมสมกับการทำงานของพนักงานหล่อโลหะ ซึ่งจะช่วยลดอันตรายและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน
3. เป็นแนวทางของ การวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป เมื่อมีการนำเครื่องมือที่ได้พัฒนาให้พร้อมมาใช้อย่างเหมาะสมสมกับงาน ซึ่งจะสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาเกณฑ์ในการทำงานต่อไป